

Η Κυρία Κη

παραμύθι

Άγγελος

Μητσόπουλος

Σ' ένα μικρό νησί, πριν από πολλά χρόνια,
ζούσε μια ευτυχισμένη οικογένεια.

Ο πατέρας, η μητέρα, τα δυο τους παιδιά
και η γιαγιά.

Το νησί ήταν πολύ όμορφο, όμως είχε
λίγους κατοίκους.

Τα σπίτια ήταν λευκά και στο λιμάνι υπήρχε ένας παλιός φάρος.

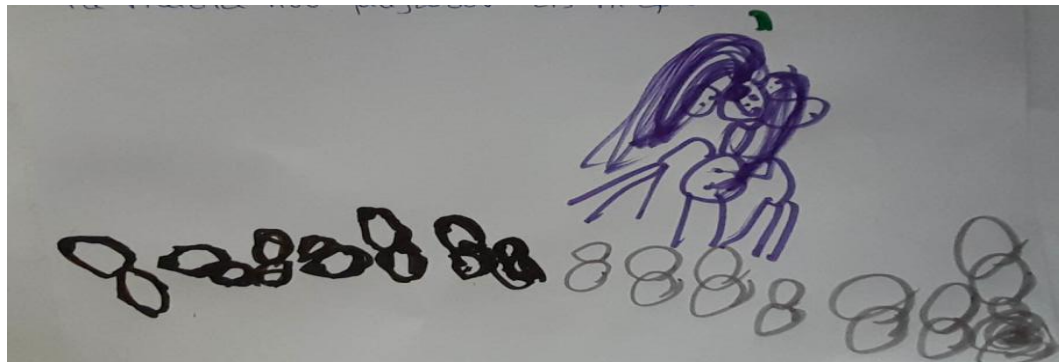
Στο κέντρο του νησιού, βρισκόταν η παιδική χαρά.

Κάθε απόγευμα πήγαιναν τα παιδιά, για να παίξουν το παιχνίδι του «άσπρου – μαύρου» και για να δούνε το ηλιοβασίλεμα.

Χωριζόταν σε δύο ομάδες και μαζευαν λευκές ή μαύρες πέτρες.

Στο τέλος του παιχνιδιού, όποια ομάδα είχε μαζέψει τις πιο ιδιαίτερες πέτρες, κέρδιζε.

Η γιαγιά ήταν ο κριτής σε αυτό το παιχνίδι, μιας και όλα τα παιδιά την αγαπούσαν.

Τα δώρα, ήταν γλυκίσματα που έφτιαχνε η ίδια, για όλους.

Τα δύο παιδάκια της οικογένειας ήταν τα μικρότερα στο νησί.

Πριν από πολλά χρόνια, έγινε η βάπτισμα της μπέμπας στο εκκλησάκι των Επτά μαρτύρων.

Το όνομα που της χάρισε ο νονός της ήταν **Κη**.

Ο καιρός περνούσε...

Η **Κη** μεγάλωσε και έφυγε από το νησί για να σπουδάσει και να γίνει δασκάλα.

Μετά από μερικά χρόνια, επέστρεψε στο νησί, ως δασκάλα.

Εκείνη την χρονιά, στο δημοτικό σχολείο φοιτούσαν έξι παιδάκια.

Η Παρασκευή, μια χαμογελαστή κοπέλα, η δίδυμη αδερφή της Πέμπτη, η Τρίτη, ο Σάββας και άλλα δύο παιδάκια που ερχόταν με καϊκι από το διπλανό νησάκι, η Δευτέρα και η Τετάρτη.

Τον δεκαπενταύγουστο στην πλατεία του χωριού, έγινε ένα μεγάλο πανηγύρι.

Πρώτη έσυρε τον χορό η **Κυρία Κη** και στην συνέχεια όλα τα παιδάκια: η **Δευτέρα**, η **Τρίτη**, η **Τετάρτη**, η **Πέμπτη**, η **Παρασκευή** και στο τέλος είχαν βάλει τον **Σάββατο** μικρότερο παιδάκι του σχολείου.

Τα χρόνια περάσανε και η φωτογραφία από το μακρινό καλοκαίρι, έγινε εξώφυλλο στο βιβλίο που υπέγραφε η σπουδαία συγγραφέας του μικρού νησιού, *Τρίτη Και Δεκατρείς*.

